S5 OBALNI

Številka 3, Letnik X
Marec, 2006

GLASILO RK JADRAN S59CST in RK PIRAN S59HIJ

Glasilo Obalnih Radioamaterjev

Uredniški odbor S5 Obalni

Glavni odgovorni urednik in urednik rubrike tehničnih člankov: Gregor, S53RA

Urednik informativnih prispevkov: Vater, S51VI

Direktorica ekspedita: Danijela, S57NKI

Tisk: Rudi, S58RU

Tehnični urednik in polom strani: Vanja, S59AV

http://fpp.hamradio.si/s5obalni/ stran ureja : Anka, S57ONE

Konec februarja je Anka, S57ONE, ki zgledno skrbi za spletne strani radiokluba Piran in s5obalnega, poskrbela za še eno presenečenje. Na svetovnen spletu je aktivirala forum oziroma tablo pogovorov radiokluba Piran. Dostop je mogoč preko spletnih strani radiokluba (http://fpp.hamradio.si/s58u). Na forumu si izmenjujemo mnenja o aktualnih zadevah v klubu in širši okolici, seveda pa so k sodelovanju vabljeni, poleg članov piranskega kluba, tudi vsi ostali.

Spodbudna novica je prišla tudi iz Zveze. Na 5. seji upravnega odbora ZRS je bil med drugim sprejet sklep, da se ob petdeseti obletnici delovanja podeli Radioklubu Piran (S59HIJ) zlato plaketo ZRS, glasilu s5obalni pa ob skorajšnji desetletnici obstoja bronasto plaketo ZRS. Vsekakor dobrodošlo priznanje pretelklim in sedanjim vztrajnežem v klubu ter ustvarjalcem glasila.

No, medtem pa sem zasledil še eno zanimivost. Čeprav smo sedaj nekje na minimumu sončne aktivnosti v okviru 11-letnih ciklusov, ameriški znanstveniki (National Science Foundation) že napovedujejo, da bo naslednji maksimum kar za 50% intenzivnejši od zadnjega.

73 de Gregor, M/S53RA

Konferenca RK Jadran

V soboto 11.3 je bila v prostorih RK Jadran S59CST redna letna konferenca. Konference se je udeležila tretjina vseh članov, katero število se je v letošnjem letu povečalo za dva člana in sicer skupaj na nekaj več kot 60. Konferenca je potrdila, da znesek letne članarine ostane na lanski ravni in sicer 6000 SIT. Upravni odbor je doživel manjše spremembe in sicer bo deloval v sestavi S58RU Rudi, S56RGA Agar in S53DT Davorin. UO je zapustil S55M, ki ostaja gonilna »contest sila« našega RK. Prioriteta delovnih nalog je vsekakor dokončanje zunanje obnove koče na Slavniku. Ob koči že nekaj časa stoji tudi nov stolp tako, da bo postavljanje anten precej lažje, saj stolp lahko po postavitvi anten preprosto dvignemo s pomočjo dvižnega mehanizma. Skrbnik koče na Slavniku je Agar, S56RGA. Agar bo skrbel tudi za klubske internetne strani, ki bodo prenovljene. Pri omenjenem delu je seveda ključno sodelovanje vseh zainteresiranih zato naprošamo vse člane , da dostavijo informacije, slike ipd, skratka kakršen koli zanimiv material, ki ga lahko dodatno postavimo na internetno stran in s tem popestrimo informacijsko vsebimo internetne strani. Le-ta je dandanes prvo okno v svet oz. daje prvi vtis organiziranosti društva in seveda prave informacije obiskovalcem. Pobrskajmo po starih slikah, ki so v kakšnem albumu in govorijo o zgodovini kluba in naših članov.

Projekt 1000 šol v našem okolju enostavno ni in ne bo zaživel v obliki kot je bil zastavljen. Alternativne predloge vzgoje in usposabljanja novih članov bo predlagal UO, saj že vrsto let

na tem področju nismo ne vem kako uspešni. V načrtu imamo tudi pripravo letnega piknika, zato z idejami vabim vse zainteresirane, da se oglasijo na moj e-mail.

S5 Obalni bo naslednje leto praznoval svojo 10 obletnico izhajanja, takrat naj bi po sklepu UO ZRS prejel tudi bronasto plaketo ZRS. Velja še enkrat vabilo vsem članom RK, ki imajo karkoli zanimivega predvsem pa željo po sodelovanju, da pomagajo soustvarjati in beležiti zgodovino radioamaterstva na Obali.

73 es Good DX de Alen, S56C

KV prvenstvo ZRS ali O načelih

Pred menoj je CQ ZRS 1/2006, gledam rezultate KV prvenstva ZRS 2005 in se čudim. V poročilu komisije piše (navajam) »V elektronski obliki smo sprejeli 148 dnevnikov in v pisni obliki 10 dnevnikov« (konec navedka). Res, da je od tedaj, ko sem obiskoval osnovno šolo, matematična veda zelo napredovala, lahko tudi, da sem v 40 letih že pozabil osnove elementarnega seštevanja, vseeno pa mi ni jasno, kam so poniknili štirje dnevniki – tako v rezultatih (vključno z dnevniki za kontrolo, diskvalificiranimi postajami in dnevnikom, ki »ni bil upoštevan niti za kontrolo«) kot na naslovu http://kvp.hamradio.si/dnevniki je, če štejem naprej ali nazaj, 154 (z besedo: sto štiriinpetdeset) dnevnikov.

Druga stvar, ki mi ni jasna, poročilo komisije o tem ne govori, je ta, kaj je »ušpičil« S53N, da je iz kategorije »Mala moč SSB« prekvalificiran v kategorijo »QRP SSB«? V glavi dnevnika, ki ga je poslal, lepo piše:

START-OF-LOG: Beta 1.0

CREATED-BY: LOG2CBR by S56UGB
CALLSIGN: S53N
CONTEST: KV prvenstvo ZRS
LICENCE-YEAR: 59
CATEGORY: MALA MOč - SSB
CATEGORY-OVERLAY:
TEAM:
CLUB: S53N
CLAIMED-SCORE: 3042
OPERATORS:
NAME: RADIOKLUB AJDOVŠČINA
ADDRESS: Cesta 5. maja 6a
ADDRESS: 5270 AJDOVŠČINA
ADDRESS:
SOAPBOX:

Pri ročnem navskrižnem pregledu je ugotovljeno enormno število N zvez z S51IG, dejansko manjka del dnevnika (zadnjih 27 minut tekmovanja):

S51DX	S51IG	80SSB	1037	;n
S52LW	S51IG	80SSB	0950	;n
S52OP	S51IG	80SSB	0953	;n
S52X	S51IG	80SSB	0936	;n
S53BB	S51IG	80SSB	0935	;n
S53G	S51IG	80SSB	0948	;n
S54S	S51IG	80SSB	0947	;n
S55M	S51IG	80SSB	0938	;n
S55OO	S51IG	80SSB	0949	;n
S56ZM	S51IG	80SSB	0948	;n
S57C	S51IG	80SSB	0946	;n
S57GM	S51IG	80SSB	0938	;n
S57NAW	S51IG	80SSB	1040	;n
S57S	S51IG	80SSB	0944	;n
S57Z	S51IG	80SSB	0955	;n
S59DJK	S51IG	80SSB	0933	;n

S51IG je operater stare šole (taster, papir in svinčnik), domnevam, da je do napake prišlo pri vtipkavanju papirnega dnevnika, tj. da gre za napako komisije. Fantje, ste pogledali na hrbtno stran lista?

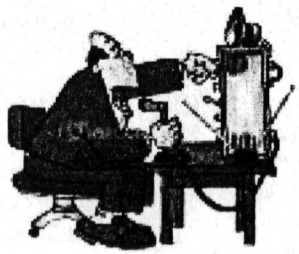

Bivša komisija je v desetih letih (natančneje, leta 1996) diskvalificirala 2 (dve) postaji, zaradi **namerne** kršitve pravil tekmovanja (S50L, op. S56A in S53M, op. S51RJ), postajo S53MJ pa zaradi nenamerne napake **na lastno željo** operaterja prekvalificiralo med dnevnike za kontrolo. Diskvalifikacija je skrajno sredstvo pri **namernih** kršitvah pravil tekmovanja, ham spirita in uveljavljenih pravil obnašanja v tekmovanjih. Bilo je še nekaj primerov, ko zaradi pomanjkanja otipljivih dokazov (nihče ne more biti obsojen samo na osnovi sumov in/ali govoric) nismo ukrepali. Je napaka pri vpisu podatkov (recimo, oddajane letnice) zadosten razlog, nekoga očrniti, ožigosati, da goljufa, obtožiti nešportnega obnašanja? Je komisija skušala dobiti pojasnilo od teh postaj? Je pojasnila upoštevala ali ignorirala? Konec koncev, mar nam ni ravno sedanji KV manager prejšnje

leto (2004) poslal dnevnik z napačnim klicnim znakom (S52P.TXT namesto S52L.TXT datoteko)? Nisem zahteval (in tudi dobil) popravka? Da zna operater, ki je delal s postaje S50E, ravnati togotno in, če zahtevaš od njega kakšno pojasnilo ali popravek, zabrusiti »potem pa dnevnika ne upoštevajte niti za kontrolo«, nam je že znano. Kaj pa ostala dva? Kot vem iz privatnih razgovorov, je S57VW poslal pojasnilo, domnevam, da je tako ravnal tudi S53QD. Zakaj torej diskvalifikacija, očrnitev, žigosanje? Zato, da komisija razkazuje mišice?

Pravila omejujejo število članov ekipe na tri in zahtevajo predhodno, pravočasno prijavo ekipe. Nikjer ne piše, da število članov ne more biti manjše od treh, in v preteklosti se je že dogajalo, da zaradi bolezni, okvare postaje ali kakšnih tretjih razlogov kdo od prijavljenih članov ni mogel sodelovati v tekmovanju. Je pač rezultat ekipe (vsota doseženih točk vseh članov, *ki so tekmovali*) bil nižji. Neuvrstitev ekipe, katere član se »ni pojavil na startu« (ali je bil diskvalificiran) ni nič drugega kot tiha diskvalifikacija cele ekipe, kolektivna kazen za celo ekipo in je kot taka nesprejemljiva in v nasprotju s ham spiritom!

Teorija o unikatnih znakih, ki jo razvija sedanja komisija in ob tem podatek o tako imenovanih Unique znakih smatra za toliko pomemben, da zasluži posebno omembo v rezultatih tekmovalcev, bi bila zabavna, če ne bi kazala na popolno nepoznavanje mednarodno uveljavljenih načel in terminologije.

Po definiciji je U(nique) znak **veljaven** klicni znak, ki se pojavlja le v enem dnevniku, B (Bad ali Busted) znak pa neveljaven (po strukturi, na primer S5I9AA, S5500, S5AD, itd, neobstoječ, še neizdan znak ali pa veljaven, vendar nepravilno sprejet znak, na primer S59A namesto S59AA). Unikatne znake smo brisali že od začetka – prva leta smo pisali dopise in spraševali, če je ta in ta postaja tega in tega dne imela zvezo s to in to postajo). V ogromni večini primerov smo dobivali odgovore »tega dne sploh nisem bil doma«, »tega dne nisem delal za postajo«, »postajo imam v okvari«, »že celo leto nisem napravil nobene zveze na KV« ali celo »sploh ne delam na KV«. Ker je čakanje na odgovore bilo zamudno in povezano s stroški za poštnino, smo na predlog tedanjega KV managerja S57XX v pravila dodali klavzulo o brisanju unikatnih zvez. Vendar je vsako leto šlo za en ali dva osamljena primera in ne za »epidemijo«, v kar nas (posredno) želi prepričati komisija. Če se že objavlja podatek o U zvezah, naj se še o »Ni v dnevniku korespodenta«, »Napačno sprejeta letnica« in »Napačno sprejet klicni znak«! Zveza se briše v vseh primerih, teorija o epidemiji, če ne pandemiji unikatnih zvez pa hote ali nehote navaja (zavaja) na sum o masovnem dopisovanju zvez!

Po moji analizi se v 154 dnevnikih pojavlja skupaj 312 različnih klicnih znakov. Skupno število znakov, ki se pojavljajo le v enem dnevniku je 107 (34,29%). Z analizo s CALLTEST programom (program, ki ga uporablja CQWW komisija) ter mojim CALLBAD programom (modificirani S52D CALLS program, ki potencialno pravilne znake primerja še z bazo letnic) ter s preverjanjem pri ročnem navskrižnem pregledu je ugotovljeno skupno 111 nepravilno sprejetih klicnih znakov (nekateri se pojavljajo v več dnevnikih). Le za 5 unikatnih znakov (označene kot Neznan) nisem mogel odkriti potencialno pravilnih znakovnih parov:

S54SGM (ni v call-booku)
S59OGO (ni v call-booku)
S5I9AA (nepravilna struktura znaka)
S56KLT (poslal dnevnik)
S56WL (znak obstaja v call-booku). Ocena o približno 30% nepravilno sprejetih znakih je povsem arbitrarna, med 312 različnimi klicnimi znaki je le 1 (z besedo: eden) čisti Unique znak (S56WL)! Tudi praksa pri dolgoletni računalniški obdelavi EUHFC in SCC RTTY ter izkušnje pregledovalcev CQWW, CQWPX, WAE in ostalih mednarodnih tekmovanj kažejo, da gre pri 90% Unique znakov dejansko za nepravilno sprejete znake. V mednarodnih tekmovanjih WW tipa je odstotek naključnih udeležencev precej višji kot v specializiranih, kot je SCC RTTY ali regionalnih, kot je EUHFC, (pa tudi tam naključni tekmovalci ne napravijo samo eno zvezo v tekmovanju), v lokalnih tekmovanjih, kot je naše KV prvenstvo, pa dobimo dnevnike od preko 75% udeležencev. (StopPress: po zaključku pisanja prispevka

smo od S56WL dobili potrditev, da je v tekmovanju napravil zvezo s S57S. Torej, število Unique znakov v KV prvenstvu ZRS 2005 je 0)!

Brisanje zveze kot »Ni v dnevniku«, kjer je korespodent narobe sprejel klicni znak, je absurd in povsem nesprejemljivo in kaže na površnost, »šlamparijo« pregledovalcev. Če sem se na primer zmotil in namesto S50NV v dnevnik vpisal S50V, je nesprejemljivo S50NV brisati to zvezo z menoj kot »Ni v dnevniku«!
Primer, ki ga navaja komisija v poročilu, je smešen (»S55QQQ« se znatno razlikuje od »S55XXX«), točen bi bil morda v naslednjem primeru:

1. Dnevnik postaje S59DDR 08:30 S59DDR 599 68 S57AB 599 66
2. Dnevnik postaje S57AD 08:30 S57AD 599 66 S59DDR 599 68

Dnevnika S57AB nimamo, pojavlja pa se še v n dnevnikih, z letnico 66. Celo, če se v ostalih dnevnikih pojavlja na SSB, ni gotovo, da ni ravno ob 08:30 napravil svojo eno in edino zvezo na telegrafiji, celo v istem trenutku, kot je S59DDR poklical tudi S57AD. Tu bi res šlo za ugibanje. Povsem druga stvar pa bi bila, če bi imeli njegov dnevnik. Poglejmo zato primer S55OO:

S55OO S52ON 80CW 0804; logged S55O [92]n

Imamo dnevnik S55O, ki je delal samo SSB, po lastni izjavi (glej komentarje tekmovalcev) pa je zaspal in pričel s 40-minutno zamudo. Ugibanje?

S55OO S57NL 80CW 0819 ; logged S55O [92]n
S55OO S51Z 80CW 0823 ; logged S55O [92]n

Ugibanje?

S55OO S59V 80CW 0859 ;n
S55OO S59TTT 80CW 0922 ;S5500 [92]

S5500 je neveljaven klicni znak, čeprav se pojavlja v nekaj dnevnikih. Ugibanje?

S55OO S51ST 80SSB 0925 ; logged S55O [92]n
S55OO S53DX 80SSB 0926 ; logged S55O [92]n

Imamo S55O dnevnik, ki pa nima zvez s S51ST in S53DX v tem času. Ugibanje?

S55OO S51IG 80SSB 0949 ;n
S55OO S59TTT 80SSB 0959 ;S5500 [92]
S55OO S53N 80SSB 0959 ;S5500 [92]

Kot smo ugotovili že zgoraj, je S5500 **neveljaven** klicni znak!

Podobne primere imamo v kar nekaj drugih dnevnikih, na primer dve brisani CW zvezi S57C, kjer sta korespodenta sprejela znak S57CT (ki je delal samo SSB in v tem času **ni delal** omenjenih dveh postaj). Ugibanje? Ali samo površnost tistega, ki je pregledoval dnevnike?

Skratka, menimo, da je komisija svoje delo opravila zelo površno in v nasprotju z mednarodno uveljavljenimi načeli.
Ne zahtevamo odstopov ne revizije rezultatov! Namen naše (bivše KVP) komisije ni rušenje ali povzročanje zdrahe. Cilj pregleda dnevnikov je iskanje resnice. Če bi KV manager in sedanja, uradna komisija svoje delo opravili natančno in korektno, bi jim mi (bivša KVP komisija) prvi čestitali!
Žal so dnevniki KV prvenstva ZRS 2005 pregledani tako površno in v poročilu komisije mrgoli toliko napak in neumnosti, da smo morali reagirati. Stvari se pač rešujejo z odkritim razgovorom in ne »pometanjem pod preprogo«. Res je, KV prvenstvo ZRS je le delček aktivnosti naše Zveze, morda eden od najmanj pomembnih. Vendar – v velikih stvareh smo takšni, kot bi radi bili, v malenkostih, v podrobnostih pa takšni, kot smo v resnici!

Mirko Šibilja, S57AD
Arpi Berke, S51AY
Matjaž Bučinel, S53AU

V Brestanici, 12. marec 2006

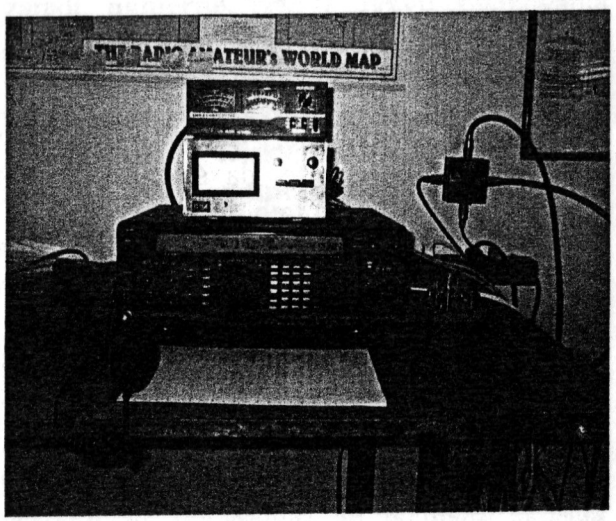

Klubska FT-920 ... Z elektriko ali brez?

Med zvezdami

Si lahko zamislite, kako je tam zgoraj? Prostrano vesolje posuto s tisočerimi zvezdami in med njimi naša Zemlja, preprosto lepa, ovita v belo kopreno v modrini, ko tiho drsi skozi čas svoji usodi naproti. Vsem, ki so ubežali njeni privlačni sili, je pogled nanjo jemal sapo. Mogoče tudi zato, ker na zunaj skriva svojo vsakdanjo, grozovitejšo podobo.

Vsak izmed nas, ki bi imel možnost krožiti v zemljini orbiti vsaj za krajši čas, bi verjetno v svoj kovček spakiral tudi svojo radijsko postajo, na primer za eksperimentiranje z radijskimi valovi v vesolju ali preprosto za klepet z ostalimi radioamaterji na Zemlji.

Ker povezava astronavtov z zemljinim površjem dobro vpliva na njihovo psihično počutje, so pred približno desetimi leti radioamaterji iz devetih držav ustanovili ARISS (Amateur Radio on International Space Station). To je bil projekt razvoja radioamaterske postaje na mednarodni vesoljski postaji ISS. V projektu so sodelovali AMSAT, ARRL, NASA in Energia (ruska vesoljska organizacija). AMSAT in ARRL sta prispevala znanje in opremo, ruska ekipa je vgradila antene, ki so jih izdelali Italijani, nemška ekipa pa je prispevala repetitor.

Logo ARISS in SAREX, Space Shuttle Amateur Radio Experiment, ki že od leta 1986 dalje služi komunikaciji šolske mladine z astronavti

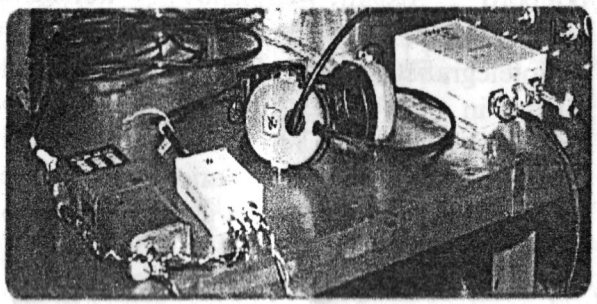

Radioamaterska oprema med testiranjem še na zemlji

Na vesoljski postaji so štiri radioamaterske antene, WA1, WA2, WA3 in WA4, ki omogočajo astroradioamaterjem delo na 2 metrih in 70 cm frekvenčnem pasu ter podpirajo TV sistem, s katerim opravljajo nadzor t.i. spacewalk misij. Ena izmed anten ima 2,5 metrski vertikalni bič (whip), ki ga uporabljajo za KV delo, predvsem na 10 m frekvenčnem pasu. Antene omogočajo radioamatersko delo tudi na 435 MHz in 1,2 – 2,5 GHz. Njihovo osnovno radioamatersko delo obsega phone in packet radio, frekvence za voice uplink so na 145.200 MHz in za packet 145.990 MHz, downlink za voice in packet pa je na 145.800 MHz. Še njihovi klicni znaki: Bill McArthur, KC5ACR; RS0ISS, RZ3DZR sta klicna znaka ruskih radioamaterjev; NA1SS je klicni znak američanov, klicna znaka za packet postajo pa sta RS0ISS-11 in RS0ISS-3.

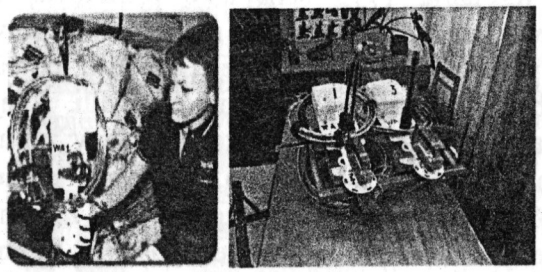

levo: WA1 radioamaterska antena na ISS, desno: vse štiri antene pripravljene za instalacijo v Zvezdo, servisni modul ISS

Naslednjič, ko boste v jasni noči zopet zrli v vesolje in se boste spraševali, kako je tam zgoraj med zvezdami, si priskrbite potrebno opremo in poizvedite kar iz prve roke. Na tej spletni strani je vse, kar morate o zadevi vedeti: http://www.marexmg.org Beam me up, Scotty!

73, Anka

Radio klub Piran

S59HIJ S58U S51LGT

MIRKOVE ZGODBE II

YU3TCA/6

18. februarja 1975 sem tako pripotoval v Pljevlja, brez prtljage (saj nisem pravzaprav niti pričakoval, da bom sprejet na delo, če pa že bom, me bodo pa pisno obvestili, kdaj pričnem z delom), z le nekaj stotaki v žepu, potnim nalogom in obljubo, da dobim potne stroške povrnjene na blagajni na mojem novem delovnem mestu, ter pošteno lačen. Prejšnjega dne sem namreč poleg tistih ratlukov ob kavi pojedel le burek, ki ga je »častil« Rodja, ko sva z ministrstva skupaj odšla na pijačo, ostanek žepnine, ki sem si jo vzel na pot je pa komajda zadoščal za avtobusno karto do Črne Gore. Medtem, ko je Beograd že rahlo dišal po prihajajoči pomladi, me je v Pljevljih, poleg Daneta pričakal strupen mraz in 20cm debela snežna odeja, mesto s svojo muslimansko arhitekturo, hišicami z lesenim zgornjim nadstropjem in ozkimi uličicami pa mi je na prvi pogled delovalo zanikrno in kot bi vrnil v času nekaj sto let nazaj. Podobo brezčasnosti sta kvarila le dnevni kop premogovnika na obrobju mesta ter veliko gradbišče bodoče cementarne ter mu dajali socrealističen pridih. »Selendra!« je Dane uganil moje misli. »Ljudje so pa prijazni in nepokvarjeni. Le pazi, da ne boš že kar jutri postal črnogorski zet!«, se je hudomušno nasmejal.

Dekleta v upravi so bila nekoliko razočarana. Po ustaljenih stereotipih o Slovencih so morda pričakovale modrookega svetlolasca arijevskega izgleda, ne pa skuštranca z lasmi do ramen, v zguljenih kavbojkah, sopergah in puloverju do kolen. Bil pa sem lepo sprejet, le sekretar me je mrko pogledal in strupeno zabrusil »Popoldne pa na striženje!« Seveda ga nisem ubogal, Dane me je pa pred odhodom opozoril »Tešića se pazi, star pokvarjenec je in zelo zahrbten!« S sekretarji pač nisem imel sreče, ne prej ne kasneje, temu pa sem šel pošteno na živce in skušal mi je nagajati na vsakem koraku. Na srečo sem imel tiho podporo ostalih članov kolektiva, reorganizacija (po poTOZDevanju smo radiotelegrafisti postali člani TOZD Splošne službe in nismo več bili pod »jurisdikcijo« TOZD Operativa) pa mu je izvila ves strup iz rok in nazadnje mi radiogramov sploh ni več prinašal v pisarno ampak jih je kar potisnil pod vrata. ☺

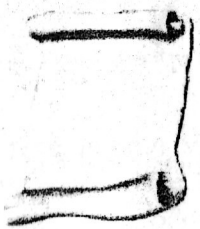

Dela je bilo kar precej, v povprečju 100 ÷ 120 radiogramov dnevno, pa mi je tipkanje na navaden ročni taster postalo kar naporno. Svojega »elektronca« tedaj še nisem imel (doma sem uporabljal klubskega), in v sili sem se odločil, svojega kar napraviti. Tiskanih vezij še nisem znal izdelovati (še danes jih ne znam), pa sem shemo preprostega G3IAS elektronca enostavno narisal na kos tršega kartona velikosti razglednice, z iglo zvrtal luknjice, skozi katere sem potisnil žice elementov ter jih na nasprotni strani na mestih stikov zvil skupaj in pospajkal. Namesto releja, ki ga nisem imel, sem uporabil PNP tranzistor, zadevo pa napajal kar iz 9V baterije. Ves izdelek je izgledal precej »kosmato«, deloval je pa le! Kaj pa ročka? Napravila sva jo skupaj z električarjem, na deščici, z nekaj koščki L profilov in kosom trše pločevine. Ker je bila pločevina preveč prožna, so vijaki, ki so predstavljali kontakte, morali biti nekoliko bolj odviti, pa sem tipkal skoraj, kot bi kosil. In, ker je ročka bila prelahka, sem jo pri tipkanju moral držati z levico, da ne bi poplesavala po mizi. Pri tem se mi je telo obnašalo kot svojevrstna antena in zaradi VF je tipkanje zvenelo, kot da bi tipkal z »bugom« (črte so bile nenavadno dolge)... Na srečo pa sem čez nekaj mesecev izvedel, da Enver, YU4VCA, prodaja japonski »vibropleks«, ki sem ga seveda kupil, blokiral utež na vzmeti in tako predelal v ročico, še kasneje pa od Draga, YU3ZV (sedaj S59A) kupil »ta pravi«, »YU3CV made« elektronski taster, ki mi je potem zvesto služil naslednjih 15 let.

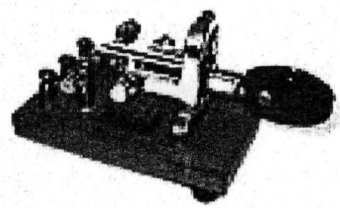

Dopoldneve sem tako preživljal v službi, kjer sem imel posteljo kar v kotu pisarne, za zaveso, ki je omogočala nekaj zasebnosti, ob popoldnevih v klubu nadaljeval z operaterskim tečajem, ki ga pričel še YU6OGW, ob večerih pa zavil v bližnji hotel na palačinke in četrtinko črnega vina. Natakar se je kmalu

navadil name in molče postavil predme krožnik s palačinkami, pribor in vrček vina, ki sem ga počasi srebal, medtem, ko sem kaj bral ali pisal pisma. Kakšnega posebnega domotožja nisem čutil, pa tudi udobja meščanskega življenja z nedeljskimi kosili, TV, pehanjem za krediti, postavljanjem pred sosedi in podobno, nisem pogrešal. Nekako sem se počutil podobno kot Vanjin junak Peter na njegovem čolnu. Nekoliko sem pogrešal le večere v klubu, tekmovanja, DX-anje, CW skede... Klub (YU6KLM) se je stiskal v podstrešni sobici Doma kulture, ki je zvečer bil zaklenjen...

Aprila tistega leta me je Rodja povabil v Lazarevac, okrepil naj bi YU1AAO ekipo v SSB delu tedanjega Kup SRJ tekmovanja. Omenil je, da so ravno nabavili FL2100

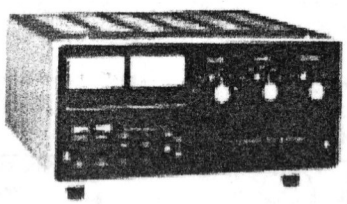

linearni ojačevalec in bi v tekmovanju radi posegli po višjem mestu, obenem pa bi mladi operaterji, ki so tedaj še obiskovali operaterski tečaj, pridobili prepotrebne izkušnje. Povabilo sem sprejel. Povprašal me je tudi, če vem, kje bi lahko nabavili kakšen kompresor dinamike (tedanje postaje še niso imele tovarniško vgrajenih procesorjev)... »Hm, ga bom skušal kar sam napraviti...« Način izdelave (po shemi, kot jo je nekje objavil, če se ne motim, Boško, YU3CM, sedaj S51CM) je bil enak kot pri elektroncu, ki sem ga napravil dober mesec pred tem – namreč, na kosu trdega kartona. Edina tehnična izboljšava je bila v tem, da sem kartonček z vezjem vtaknil v kovinsko škatlico, v kakršnih so prodajali in menda še prodajajo samolepilne gumijaste »flike« za krpanje zračnic. Dogovorila sva se še, da se naslednji dan dopoldne dobiva v Lazarevcu v kavarni hotela »Vis«.

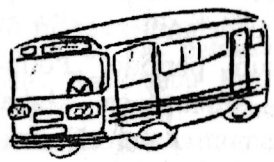

Ko me je naslednje jutro avtobus odložil v parku poleg beograjske avtobusne postaje, sem bil nemalo presenečen, ko me je eden od čistilcev čevljev, ki so v vrsti sedeli ob pločniku, prosil za cigareto. Seveda sem mu jo dal.

»Ti si dober človek!«, se mi je pričel priliznjeno zahvaljevati. »Če bi imel dve srajci, bi zagotovo eno dal meni...«

»Morda, če bi jo res potreboval...«, sem odgovoril ter si mislil svoje.
»No, ker si tako dober človek, ti bom pa jaz očistil čevlje. Tako blaten pa ja ne boš hodil po Beogradu!«, me je zgrabil za desno nogo in jo položil na pručko. V tistem trenutku sem v bližini zaslišal glasen prepir. Ob sosednjem čistilcu je nekdo glasno protestiral: »Ste znoreli, 5 »jurjev« za čiščenje čevljev?! Saj toliko stanejo novi!« Hitro sem iztrgal nogo, češ, da se mi mudi na avtobus ter skoraj pobegnil proti avtobusni postaji.

V Lazarevac sem prišel zelo zgodaj, morda malo po osmi uri zjutraj. V kavarni sem bil edini gost. Naročim kavo ter na stol poleg sebe odložim vrečko s kakšnimi 50 izvodi »Alan Forda«, ki sem jih poceni, morda za »jurja« kupil od mladeniča, ki je kar na peronu avtobusne postaje naprodaj na karton zložil svoje »bogastvo« - nekaj dobro ohranjenih kompletov stripov in nekaj broširanih knjig. Tako sem počasi srebal kavo, kadil in po vrsti prelistaval posamezne epizode »Alan Forda« ter kdaj pa kdaj pogledal na uro. Bilo je že skoraj poldne, ko je v kavarno vstopil suh, visok mladenič, se ozrl okrog, in, ker sem očitno še vedno bil edini gost v kavarni, prišel k meni in me vprašal, če sem jaz YU3TCA? Ko sem pritrdil, se je predstavil: »Jaz sem Kele. Rodja ne more priti, pa te jaz pospremim do kluba, še prej pa si povabljen k nam na kosilo.«
»Saj sem nameraval južinati tu, v hotelu...«
» Ne, ne, pri nas doma te že pričakujemo, mama bo užaljena, če ne prideš!«
»Ne morem k hiši priti praznih rok...«, sem se branil.
»Ne delaj se finega! Gremo!«, je pograbil kup že prebranih stripov, jih zložil v vrečko in z vrečko v roki krenil proti izhodu. Tedaj še nisem vedel, da je to začetek dolgoletnega prijateljstva, ki traja še danes, in tedaj še nisem vedel, da me, čeprav deset let mlajši od mene, že v marsičem prekaša, po znanju in sposobnostih – angleščino je že kot dijak prvega letnika gimnazije obvladal bolje od študentov, odličen grafični oblikovalec, itd – pa tudi po odprtosti, gostoljubju, smislu za humor.

Med kratkim sprehodom do doma (stanoval je le lučaj od hotela) je razložil, da ima Rodja, znan kot velik Casanova, osebne, pravzaprav družinske probleme, oziroma, da je tik pred ločitvijo ter, da pride v klub šele zvečer. »Povsem proste roke imamo glede anten, lahko nam kaj svetuješ ali pomagaš. W3DZZ pač ni antena, s katero bi kaj dosegli v tekmovanjih.«

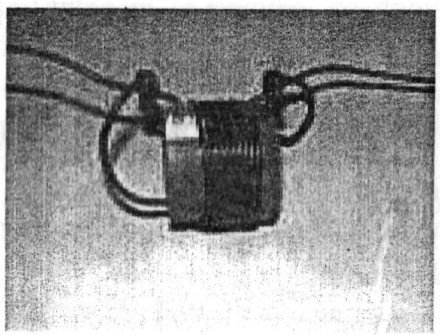

Klub v Lazarevcu je bil tedaj lociran v kletnih prostorih zdravstvenega doma, v prostorih bivše mrtvašnice. Po kosilu, ko se je oglasil še Sale, Keletov sošolec in sotečajnik na operaterskem tečaju (nobeden od njiju še ni imel opravljenega operaterskega izpita) smo sneli W3DZZ ter izdelali dvojni dipol za 80 in 40m,.katerega en krak smo privezali na sosednji blok, kjer je že prej bila privezana W3DZZ, drugi krak pa na blok, v katerem je živel Kele s starši in sestro. Keletov oče, »čika Mile« je bil predsednik hišnega sveta, pa za dovoljenje ni bilo nobenih težav. Obenem smo se šalili ter tekmovali, kdo zna hitreje izgovoriti »yu1avalaavalaosijek« ter se dogovarjali za strategijo dela v tekmovanju. Tudi kompresor dinamike je začuda lepo deloval in nobenih težav z VF ni bilo.

Kot zmagovalec tekmovanja, kdo bo hitreje izgovoril YU1AAO si je pravico do prve periode (tekmovanje je trajalo štiri periode po štiri ure) priboril Kele, (poleg tega je ob 22. uri moral biti doma, medtem, ko si je Sale doma izprosil, da lahko ostane v klubu vso noč), drugo periodo naj bi delal Rodja (če pride, sicer jaz. Jaz naj bi tudi vodil t.im. »dupecheck liste« ter po potrebi zamenjal operaterje), tretja perioda naj bi bila moja, Sale pa naj bi mi vodil evidenco delanih zvez in množilcev ter prevzel zadnjo periodo. Potihem (in po izkušnjah iz domačega kluba) sem bil prepričan, da bom itak večji del tekmovanja moral oddelati sam. Pa sem se zmotil! Res, da ni šlo brez začetniških težav, predvsem zaradi prehitrega govorjenja (škoda, da tu ne morem reproducirati hitrosti):
»CQ contest
yu1avalaavalaosijekyu1avalaavalaosijek«
»YU3 Echoo Yankeee« (QRS)
»yu3echoyankeepedevetpetpetbeograd« (vse v eni sapi)
»Hvala! Pet devet sto dvajset Ljubljana« (QRS)
»qslyu1avalavalaosijekqerzet?«
Je pa uspel v prvi uri napraviti 220 zvez! Ostale tri ure, ko se je pile-up ustavil, je bilo klicanje CQ v prazno in pobiranje (iz obupnih splaterjev po celem obsegu) postaj, ki še niso bile delane. Rodja se ta večer sploh ni pojavil, mi je pa v prvi uri druge periode uspelo spraviti skupaj »samo« 180 zvez... Težave so bile le, ko je za postajo sedel Sale, ki je bolj tip DX-erja kot pa contesterja. Pri sprejemu znakov v gneči je imel pač daljši odzivni čas, poleg tega pa pedanten, kot je, je najprej napisal znak v dnevnik, ko pa je že skoraj nameraval povedati raport, se je pa oglasila druga postaja. Pa je prvi znak z radirko pedantno izbrisal, vpisal znak druge postaje...

Katero mesto smo tedaj osvojili, se ne spominjam in niti ni pomembno, je pa eno od redkih tekmovanj, ki se jih še zelo živo spominjam.

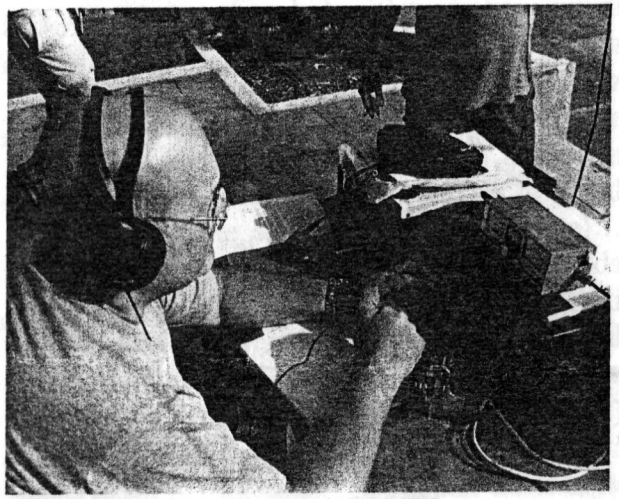
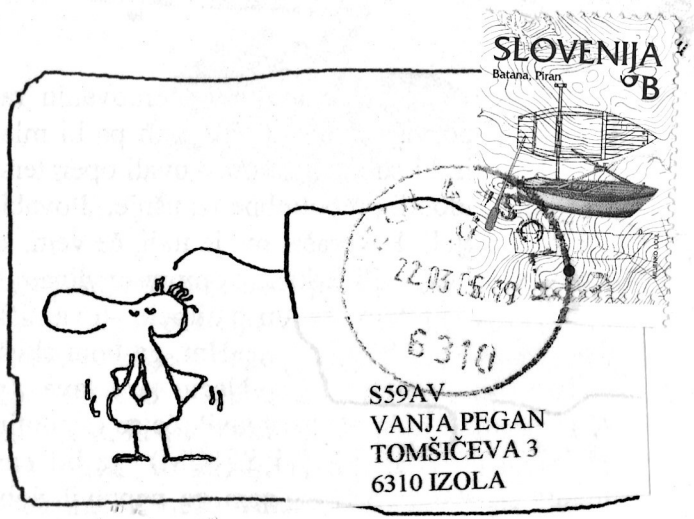
Dan športa.... *Franko, S57JEL*